

Per manca d'espai en el número anterior, publiquem avui les poesies ORACIO i EL MIRADOR de Salvador Perarnau i Josep Maria Murià, respectivament, guanyadores dels premis «Viola d'Or i Argent» i «Ossa Menor» en els Jocs Florals celebrats l'any passat a París.

Salvador Perarnau no pogué assistir a la festa. La seva poesia fou llegida pel guanyador del Premi Jaume Serra Hunter, el poeta i editor barceloní Miquel Arimany i Coma. La lectura fou rebuda amb grans aplaudiments. Salvador Perarnau, guanyador d'una Englantín (1929) i d'una Flor Natural (1935) fou proclamat Mestre en Gai Saber.

Viola d'Or i Argent

Lema: Veieu, Senyor, com us he anat buscant.

ORACIO

*Vós que no sé on sou i us veig en tot:
en el riure de tota cosa bella,
en la rosa que riu al cap del brot
i en la més alta i més clara estrella,*

*En la cuca de llum vora el camí
i en l'olor fresca de la sajolida
i us sento dintre mi
que em doneu forces per a seguir la vida.*

*Vós que més d'una volta us he negat,
quan més intensament potser us buscava,
La meua negació no era pecat.
Ho sé per aquell neguit que em torturava
perquè us volia trobar "no sé com",
potser "corporalment" de cara a cara,
potser "sense cap nom",
només amb el joïós semblant de "Pare",
i us he cridat i no he tingut resposta
i, l'home és atrevit i us vol sentir
perquè us necessita per pujar la costa,
perquè fa por la costa sense fi.*

*Fa una mica de por cada revolt,
fa por les ombres dels bacs en la tuta,
fa por anar sol
en sentir la remor més diminuta.
I hom, no sap com, i s'adona que prega
sense ni un mot, endins, endins...
una oració que sembla que gemega
l'ombra dels camins.*

*I jo diria
que Sant Francesc d'Assís
quan deia "germà llop" també sentia
aquesta por que fa sentir indecis.
Però, tant se val. M'he sentit sempre lumà
i adhuc he estat valent dintre ma petitesa,
perquè en el fons del més enllà
sempre he vist bellugar una llàntia encesa,
i he estat sempre sincer, de bona fe,
i he posat l'ànima en la meua paraula,
i l'he abrindada amb el meu ale
i he compartit el goig i el pa damunt la taula.*

*I he suportat angoixes i entrecbanes
i males nets que els homes necessiten
i he vist barallar de negres i blancs,
car les colors encara ens delimiten.*

*Però, cada dia hom se sent més jerauc
i el camí és més estret i hom tomballeja,
Potser és el pes de tants pecats que duc,
ent... tot el que és Bell m'ha fet enveja.*

*Però, si el fons del Bell sou Vós,
era el desig de Vós que jo sentia
i, si en el fons de Vós, el Bell no hi fos,
on fons de Vós i del Bell que seria?...*

*Misteri impenetrable de la vida,
d'aquesta vida que és un llarg camí
per on a cada pas un hom en ceida
amb un nom que ningú no sap el que vol dir.*

*I miro, i veig que a l'entorn meu tot passa,
tot mor, tot es consum, tot va a la fi
i gairebé no poso alçar la passa
en veure el poc que em resta de camí.
Tinc por que l'últim tros sigui el més llarg
i el més difícil de la meua vida;
si contra el dolç hi ha l'agre l'aspere i l'amarg,
la vida és, tanmateix, ben mal partida.*

*Sembla, però, que això no és per tothom:
hi ha qui té la vida tota mel,
que del mínim neguit no en sap el nom
i encara espera la glòria del cel.*

*Jo no sé pas, Senyor, si això és pecat,
però quan veig fronts entrets i esquistats
—algun d'ells coronat—
i amb pa per una eternitat,
no crec que sigueu Vós qui l'ha distribuït.*

*Veieu, Senyor, com us he anat buscant?
A dintre meu bé prou que us hi sabia
com una font que, quant finia el cant
en un nou doll el cant em revenia.*

*I ara us voldria demanar quelcom,
però em trobo amb les pregàries rovellades,
Millor! Així no ho faré com tothom,
Us han pregat "com tothom" tantes vegades!*

*Ja sé, Senyor, que ha de venir la mort
i he de deixar per sempre més les coses,
Torneu a oblit aquest record
i feu-me joet.*

*Feu que en mi hi hagi temolor de roses
en l'hora santa de l'amor. I si
voleu donar-me benaventurança
pel poquet que us he sabut servir,
deixeu que resti sempre més aci
que el món no em cansa.*

*M'heu fet conscient de tota cosa bella,
m'heu dat amor fins a defalliment;
sóc "benajat" de tanta meravella
que es mou davant mos ulls a tot moment,
Deixeu-me-la fruir eternament!*

*Si tingés dolor, fins el dolor em plau.
Estimo el món amb cinc sentits carnals
I en tot hi trobo un benestar suau.
Oh, si jo fos immortal entee els mortals!*

*Feu, oh Senyor, que el meu desig fulgui
i que no pensi mai en més enllà.
I quan mon cos apesarat s'aturi,
un nou camí torneu-li assenyalar.*

*Oh, si la fi fos el començament
del viure en aquest món eternament!*

Premi Ossa Menor

Lema: "Sí".

EL MIRADOR

*Davant la pàtria estesa al llarg de la mirada,
ençoro d'apitjar,
amb goig de deslliurança per l'agullosa alçada
on viu la dolça fada
de dits miraculosos que es tornen flor de neu,
on tot l'orgull de l'àguila abastes amb la mà
i on sents com si per dintre se t'engendrès un déu.*

*A dalt, on senyoregen amb força que ens mestreja
el torb i el llamp rebels!*

*A dalt, on se'ns emporta l'agosarada enveja
d'agabellar lesombres immenses dels estels;
des d'on guaitant l'orient
es veu blau d'esperança, sospir de la mar nostra
per proes d'antigor.*

*Llavors és quan es sent
tot el foc de la raça finestrejar pel rostre
altivol i fornit d'eterna afirmació.*

*De gent d'una creuda s'albira la mortalla
i et fibla per les venes delit de Pere el Gran.
A dalt tot s'emboïlla
d'indòmita energia que no tasta minvant.*

*A dalt del cim agrest del nostre Pirineu,
on l'ànima és completa,
no ho sembla que la pàtria s'hagi tornat estreta
perquè no hi cap la veu.
Allà no hi posen pen
aquelles ombres negres, tricorns incivils,
que fins en terres pròpies immolen el poeta
que els canta cants hostils.*

*Estances enlairades que tanquen en sagrari
el cor d'aquesta pàtria que el seu batec manté!
No poden arribar-hi
ullals de la llopada ni mans de destraler
ni llengües negatives
que porten tot el fel que puja a les genives
del que no pot desfer.*

*Al cim és on sorgeixen les fonts, que no s'esgoten,
de forces agresives
que cada dia arriben al pit de l'insurgent.
D'allà es veu com rebroten
els camps sembrats de sal pels braços de ponent;
als cosos flagellats es veuen les ferides
que es clouen poc o poc;
es veu alçar consciències que jeien adormides,
i a les il·lars apagades es veu reprendre el foc.
Enllà de les distàncies el pensament s'amuny
i encara més ençoro, amb llàgrimes sangoses
i el cor tancat al piny,
de la pàtria llunyana alçada agullosa,
car tot el que s'estima s'exalta més, de lluny.
Però el cor se'm reduec i em faig un mirador
sentat a dalt d'un cim de dintre el desig meu
i el vull ceure millor
que aquell de l'engorrona, d'on creix la flor de neu.*

GERMANDAT CATALANA

Degut a què fa algun temps que no hem informat als nostres socis de la tasca altruista d'aquesta Secció, ens cal assabentar que segueix actuant com sempre.

En el darrer Nadal, s'efectuà una visita als catalans, valencians i mallorquins internats al Sanatori Espanyol, i es repartiren paquets de turrons, neules, tabac, dolços, etc., a tots els indigents peninsulars de l'esmentat Centre benèfic, i es feren alguns modestos donatius en efectiu.

La Comissió que aquest any tingué cura de repartir els presents, no fou pas massa nombrosa. Entre l'element masculí, hi havia els senyors Francesc Salvat, Joan Potau i Joan Ursul. Entre les noies, les senyoretes Mariona Tarragona, Isabel Cercós i Alexandra Gabriel.

La visita fou el dijous abans de Nadal i degut a què era un dia de treball, molts dels que en altres anys hi anaven, aquest any no pogueren fer-ho. És de doldre, perquè sempre fa més bonic que, en una missió d'aquest caire, hi hagi força cares conegudes i familiaritzades en la tasca que voluntàriament hom s'imposa.

Els malalts, i sobretot els vellets i velletes assilades, estaven molt contents en veure's visitats amb motiu de la Diada Nadalena, i més d'un remercià la visita amb les llàgrimes als ulls.

Darrerament la Germandat ha hagut d'atendre moltes incidències. Afortunadament, per obra i gràcia de la continuïtat en el pagament de les quotes dels socis i amb els donatius extraordinaris de Lluís Bota, germanes Ramon, Dalmau Costa, Ignasi Ribera, J. Figueres, Sebastià Ortiz, Rosend Cabré, Andreu Bustamante, Joaquim Segarra, Antoni Ollé i Josep Mellado, hom ha pogut complaure totes les sol·licituds sense excepció.

ESCOLTEU

de dilluns a dissabte, a dos quarts de nou
del vespre

L'HORA CATALANA

que dirigeix

MARIA DOLORS BARGALLÓ

K.E.S.I.M 1470 kilocicles

PASTISSERIA SUISSA

(Jaume Bastegoda)

Plaça del Parc Espanya, 7. 11-05-95
Mèxic, D. F.

ESPECIALITATS CATALANES — PASTISSOS — ENTRETENIMENTS — PASTES DE TE — TRUFES GELADES — PASTISSOS GELATS — MINIATURES SALADES I DOLCES — SERVEI
A DOMICILI